

יחי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

משיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מליובאוויטש

גליון תקצד
ערב ש"ק פ' בראשית, מבה"ח מר-חשון ה'תשס"ו

יוצא לאור על-ידי
תלמידי ה'קבוצה', "חיילי בית דוד" - בית משיח 770
במסגרת אגודת חסידי חב"ד באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א
ק"ג שנה להולדת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ונ"ה שנה לנשיאותו

יחי אדוננו מורנו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכיו"ר

לעילוי נשמת

הרה"ת ר' רחמים ב"ר יואב ע"ה

אנטיאן

נפטר בדמי ימיו - בליל שמע"צ ה'תשס"ב

ת. נ. צ. ב. ה.

Eli Shagalov

B"H

HAIMISHE DRIVER
CAR SERVICE

24 Hour Service
15 Passenger Available

CellPhone: (323) 842-3666
Email: haimishedriver@yahoo.com

ב"ה

3 דבר מלכות

על-ידי מסירות נפש ונעשים "עוז של הרבי" / משיחת ע"פ בראשית הישיבה

7 זמן הגאולה

אומות העולם התאספו לטעון "לסטים אתם" לא רק על עזה או שומרון / פ' העשבע באור הגאולה

10 ניצוצות של משיח

רעיון לדיון בכינוס תורה / קטעים קצרים ופחגמים בעניי גאולה ומשיח

11 וילחום מלחמת ה' - וינצח

יש לומר לגוי את האמת / שיחות בעניי שלימות העם והארץ

12 יומן תשמ"ו - פרסום ראשון

מדור חדש! / יומן נדיר ומעניין מהנעשה והנשמע ב"בית חינוך" 770 בשנת היחשמו"ז - במלאח עשרים שנה

13 כתי"ק - פרסום ראשון

רובם ככולם 'תינוק שנשבה' / צילום נדיר מהגהת כ"ק אד"ש מה"ם על שיחת ע"פ בראשית היחשמו"ח

המדור "כתי"ק - פרסום ראשון" מוקדש

לעילוי נשמת הרה"ג הרה"ח ר' חיים משה יהודה בהר"ר ירמיהו הכהן ולאה ע"ה בלוי מו"ל כת"י הראשונים, רב בית כנסת ומנהיג רוחני במשך יובל שנים, וזכה אלפים במצוות תפילין ומזוזה נפטר ג' אייר ה'תשס"ג, לסדר "אמור אל הכהנים" ולע"נ זוגתו הרבנית חנה ח'י' הנה בת ר' מאיר שמריהו ורחל - נפטרה י"ג כסלו ה'תשמ"ג יח"ד שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

יחי המלך /

סניף ארה"ב: 383 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 11213 • טל': 718-735-5136

סניף ארץ הקודש: ת.ד. 966 קרית שמואל, מיקוד: 26109 • טלפקס: 8715-770 (04)

דואר אלקטרוני: yechy@neto.bezeqint.net • אינטרנט: http://www.torah4blind.org

ב"ה

קונטרס "יחי המלך" - השיחות שיפקחו לך את העיניים

ויעקב הלך לדרכו עם מני ל"יחי המלך"

לרגל השנה החדשה - תשס"ו, מרחיבה מערכת הקונטרס בארץ הקודש את מעגל המנויים במבצע מיוחד - במסגרתו יתאפשר לרכוש מנוי שנתי לקבלת הקונטרס ע"י הדואר, בתשלום דמי המשלוח בלבד

להצטרפות יש לשלוח מעטפה לכתובת המערכת באה"ק: ת.ד. 966 קריית שמואל, ובה שם וכתובת מדוייקים בצירוף דמי המשלוח לפי הנתונים הבאים:

עד 2 גליונות: 2 ש"ח לשבוע (110 ש"ח לשנה זו).

מ-3 עד 14 גליונות: 3 ש"ח לשבוע (160 ש"ח לשנה זו).

מ-15 עד 28 גליונות: 4 ש"ח לשבוע (270 ש"ח לשנה זו).

מ-28 גליונות ומעלה - יש לפנות טלפונית למערכת הקונטרס לבירור מחירי המשלוח, טל': 8715-770 (04)

התשלום הינו עבור המשלוח בלבד

הקונטרסים עצמם מחולקים ללא תשלום

ניתן להזמין גם כמויות גדולות לבתי כנסת ולאירועים, וכן לחלק את הקונטרס כתשורה בשמחות, בתוספת כיתוב על עמוד השער

זה הזמן להצטרף לפעגל העולמי של לימוד עניי גאולה ומשיח מתוך הקונטרס "יחי המלך" - "הדרך ישרה" הקלה והמהירה ביותר מבין כל דרכי התורה... לפעול התגלות וביאת המשיח

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

על-ידי מסירות נפש נעשים "עז של הרבי"

כאשר הוא מסור ונתון אל הרבי לגמרי ואין לו שום מציאות משלו, הוא לא יותר מאשר "עז של הרבי" - צריך אז בעל הבית לספק את צרכי העז, והרי לבעל הבית אין קשיים כלל ● באם רוצים לקבל את ההצלחה כפי שהיא מצד כחותיו של הרבי, הדרך היחידה לכך היא - מסירת נפש שאזי הוא "עז" אשר כל צרכיו מוטלים על הבעה"ב ● הרבי משפיע לו הצלחה גם בעניניו הפרטים, שהרי הוא אינו מציאות בפני עצמו, אלא "עז", ומזונותיו על בעליו ● משיחת ש"פ בראשית, מכה"ח מר-חשון ה'תשי"ז - התוועדות ה'ב' - בלתי מוגה

תרגום חפשי ללשון הקודש - בעריכת מערכת "יחי המלך"

ואיזו מס"נ - מסירות נפש של אברהם אבינו. לא של רבי עקיבא אשר חיפש מס"נ "מתי יבוא לידי ואקיימנו"⁴, אלא מס"נ דאברהם אבינו שלא חיפש מס"נ, אלא ענינו ה' למלאות את רצון הקב"ה, ואם צריך לשם כך למסור את הנפש ולקפוץ אל האש הוא ה' מוכן, אך לא זה ה' ענינו. וזהו מה שדורשים מהתמימים - מס"נ דאברהם אבינו.

ומה שנשאלת השאלה: מה יהי עם פרנסה? על כך אומרים אצל חסידים אימרה - משל מעוז, שכאשר העוז שוברת בעצמה את הכלי שממנה אוכלת, צריך בעל הבית לקנות עבורה כלי אחר. אבל העז אינה דואגת כלל, היא יודעת שיש לה בעה"ב ועליו להעמיד לה

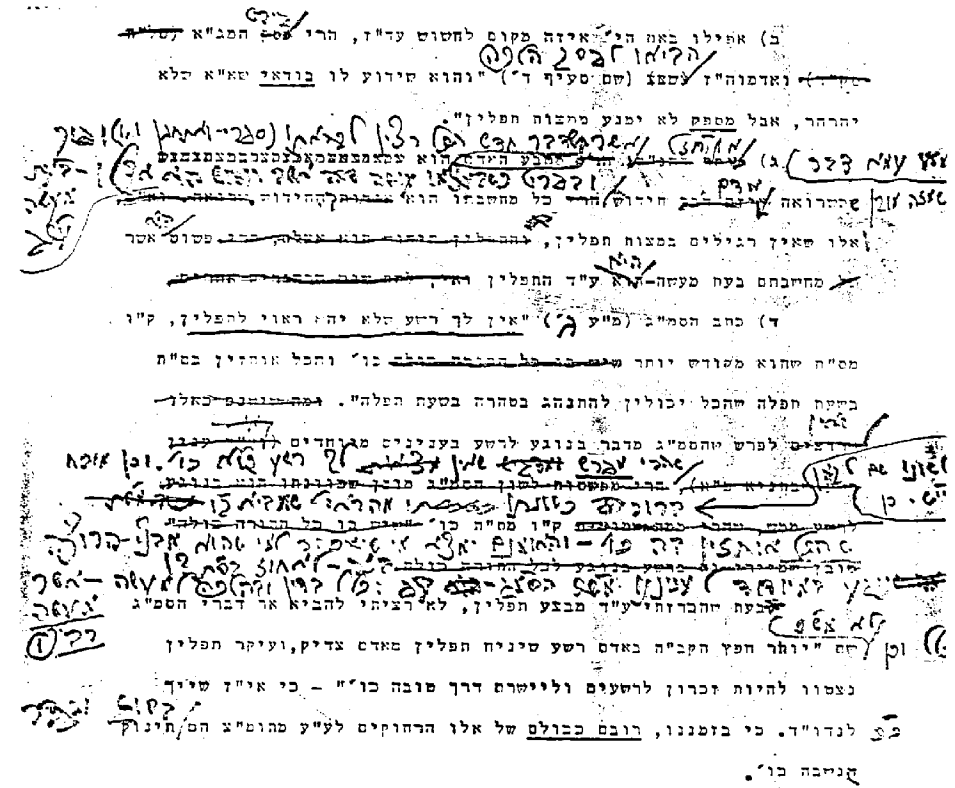
א. בשמחת תורה תרצ"ז¹ אמר הרבי² לאחד האברכים:

"צריכה להיות ישיבה, וצריכים להשתדל בזה ועם מסירת נפש. שהרי תמימים הם בנים של האבא ("דעם טאטנס קינדער"³), וצריך להיות להם מסירות נפש כדי למלא את הכוונה של האבא.

1 אודות שמח"ת תרצ"ז דיבר כ"ק אד"ש מה"מ בהתוועדות הא' בשבת זו, ובראשיתה אמר (תרגום חפשי): "לפני 20 שנה, שמח"ת תרצ"ז, היתה אותה הקביעות כבשנה זו, והרבי התוועד אז פעמים רבות. בכלל ההתוועדות של אותה שנה היו עם גילוי".

2 בסה"ש ה'תרצ"ז - חורך הש"ת לפנינו ליתא.
3 ראה בנוסח ברכת כ"ק אד"ש מה"מ בערב יוה"כ"פ ה'תשי"ב להתל' ש"י, לפני כל נדרי (שיחות קודש תשי"ב (הוצאה חדשה) ע' 9): "איר לערנט דאך אין דעם רבינס ישיבה, זייט איר דאך דעם רבינס קינדער".

4 ברכות סא, ב. וראה סה"מ תרח"ץ ע' קע. וש"נ. וראה גם שיחות קודש שנת ה'שית ע' 8.

המשך השיחה ממעמוד 11:

דווקא כשלא מביאים לו את ארץ ישראל - זוהי טובה עבורו, היות וכך הוא נשאר חי

ולא כפי שטוענים ה"רודפי שלום", שכשארץ ישראל אינה אצל הגוי - זוהי רעה עבורו, אלא בדיוק להיפך, דווקא כשלא מביאים לו את ארץ ישראל - זוהי טובה עבורו, היות וכך הוא נשאר חי.

ואי אפשר לצאת ידי-חובה כלפי הגוי בחלק אחד מארץ ישראל, כי זה נוגע לכל ארץ ישראל על כל גבולותי, ואפי' כשמדובר על חלק אחד בלבד - באם הגוי דר שם הרי זה ענין של גזילה, כנ"ל.

(משיחת ש"פ בראשית ה'תש"ז - בלתי מוגה)

את צרכי".

עד כאן תוכן לשון הרב בשמח"ת תרצ"ז.

ב. כפי הנראה, אותו אברך שאליו דיבר הרבי היתה לו ישיבה במקום מגוריו, ואם-כן אינו מובן מה שהרבי אמר לו "צריכה להיות ישיבה" בלשון הוראה, הרי כבר ישנה? הרבי הרי לא התכוון לתת לו יישר כח סתם על כך שישנה ישיבה, אלא אמר ש"צריכה להיות ישיבה" בלשון הוראה, ואם-כן מהי ההוראה בזה?

מכך ראי' שיכולה להיות מציאות כזו אשר תהי' ישיבה במקום מסויים, ולמרות זאת החסרון בה יהי' כה גדול עד שכל מציאות הישיבה תחסר, וזקוקים לומר ש"צריכה להיות ישיבה".

ולכאורה הרי הוא נמצא במקום, ויודע בודאי את מצב הישיבה כפי שהיא, ומדוע זקוקים לומר לו זאת?

אלא מכאן אנו רואים, שתתכן מציאות שכל מציאות הישיבה תחסר, ומצד הענין ד' "על כל פשעים תכסה אהבה"⁵, היינו מצד אהבת עצמו, הוא לא ירגיש זאת כלל עד שיצטרכו לומר לו שכעת יש להתחיל לעשות ישיבה. וכאשר יאמרו לו זאת, יתחיל להביט ולבחון את העניינים החסרים, וירתם בעצמו כדי לעשות ישיבה.

ומה ששואלים: הרי לעשות ישיבה כפי שצריכה להיות ישיבה, זה כרוך בכמה וכמה קשיים?

על כך ממשיך הרבי: "וצריכים להשתדל בזה והשתדלות במסירת נפש", וכאשר תהי' מס' יסורו כל הקשיים!

ומה שקשה – מהיכן יקח מס' פתאום באמצע השבוע ("אין א פשוט'ן מיטוואך")? מילא ראש השנה ויו"כ, ובפרט בתפלת נעילה, יש לכל בני ישראל מס'ן, אבל אתה ניגש אליו

(5) משלי י, יב.

ביום רגיל ותובע ממנו מס'ן – כיצד מגלים ומוציאים ממנו מס'ן ביום רגיל ("א פשוט'ן טאג")?

על כך מבהיר הרבי בהמשך: "שהרי תמימים הם הבנים של האבא, וצריך להיות להם מס'ן כדי למלא את הכוונה של האבא". זאת אומרת, זה לא מגיע מכוחותיו הפרטיים, אלא מצד זה שהוא תמים ועוסק בענין של הרבי לעשות ישיבה, ומצד המשלח יש ביכולתו לגלות ולהוציא מעצמו מס'ן ביום רגיל, שיהי' מסור ונתון ("איבערגעגעבן") לגמרי לשליחותו, וכאשר הדבר יהי' נוגע לו וימסור נפשו על זה – יעמוד בכל הקשיים.

ובנוגע לשאלה – הרי עליו לעשות ענין מסודר, שלשם כך נדרשים טעם ודעת וכחות פנימיים, ואיך יכול לעבוד במס'ן, דהיינו לעמוד בתנועה של ביטול מציאותו במסירה ונתינה לענין השליחות כדי למלא את כוונת המשלח ולהפסיד לגמרי את מציאותו, בה בשעה שלצורך עבודתו הוא מוכרח להשתמש בטעם ודעת?

לזאת מבהיר הרבי בהמשך דבריו: "ואיזו מס'ן – מס'ן דאברהם אבינו... שלא חיפש כלל מס'ן, ענינו הי' למלא את רצון ה'; אם יש צורך במס'ן וקפיצה אל תוך האש – הוא מוכן לזה, אך לא זהו ענינו".

זאת-אומרת, לא דורשים ממנו לעמוד בתנועה של מס'ן, תנועה של יציאה מטעם ודעת, שזו אכן סתירה לעבודה ("ע"פ טו"ד) – אלא תובעים ממנו שיהי' מסור ונתון לגמרי ("אינגאנצן איבערגעגעבן") לעבודה שהטילו עליו, והמסירה ונתינה לענין זה צריכה להיות לא רק בכוחותיו הגלויים אלא עד עצם נפשו ועד בכלל. שאזי המס'ן אינה סתירה לעבודה אשר צריכה להעשות בטעם ודעת, ואדרבה, מצד זה שהוא מסור ונתון לענין בכל עצם נפשו, הנה כל כח שנדרש לעבודה – יעבוד הכח בכל יכלתו.

רובם ככולם 'תינוק שנשבה'

לפנינו צילום נדיר ומיוחד (מוקטן) מהגהת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על קטע משיחת ש"פ בראשית (המשך דשמח"ת) ה'תשכ"ח, אודות השאלות והטענות שנתעוררו על "מבצע תפלין" (נדפסה בלקו"ש ח"ו ע' 271 ואילך)

פענוח הצילום שלפנינו בתוספת קטע מהשיחה לפנ"ז (הכתי"ק בא בהדגשה):

שאלה: לכאורה אסור להשתדל עם החפשים להניח תפלין כיון שתפלין צ"ל גוף נקי ויזהר מהרהורים כו' (שו"ע או"ח סל"ח) ואמרו רז"ל (ב"ב קסד, ב) שלש עבירות אין אדם ניצול מהם בכל יום הרהורי עבירה כו'?

מענה:

א) אין שום יסוד לומר ולחשוש אשר אלו הרחוקים לע"ע מקיום התומ"צ, וכשמציעים להם ומבקשים אותם מניחים תפלין – הנה דוקא ברגעים אלו ירהרו כו'.

ב) אפילו באם הי' איזה מקום לחשוש עד"ז, הרי פירש המג"א, ואדמוה"ז הביאו לפסק הלכה (שם סעיף ד') "והוא שידוע לו בודאי שא"א שלא יהרהר, אבל מספק לא ימנע ממצות תפלין".

ג) אמחז"ל אשר מטבע האדם שדבר חדש הכל רצין לקראתו (ספרי ואתחנן ו, ו) ופוק מאי עמא דבר. שמזה מובן שכשרואה אדם חידוש, ובפרט כשבעצמו עושה דבר אשר חידוש הוא אצלו – בעת מעשה עכ"פ כל מחשבתו הוא בהחידוש. ואלו אין רגילין במצות תפלין, פשוט הוא אשר מחשבתם בעת מעשה היא ע"ד התפלין.

ד) כתב הסמ"ג (מ"ע ג') "אין לך רשע שלא יהא ראוי לתפלין, ק"ו מס"ת שהוא מקודש יותר כו' והכל אוחזין בס"ת בשעת תפלה שהכן יכולין להתנהג בטהרה בשעת תפלה". ואין לפרש שהסמ"ג מדבר בנוגע לרשע בענינים מיוחדים, שהרי מפרש ש"אין לך רשע שלא כו'". וכן מוכח בלשונו שם לקמן עיי"ש. כן ברורה כוונתו מהראי' שמביא ק"ו מס"ת כו' שהכל אוחזין בה כו' – והאומנם ימצא מי שיאסור למי שהוא מבנ"י – הרוצה בזה – לאחוז בס"ת?!

נוגע במיוחד לענינו מש"כ הסמ"ג – עפ"י הכלל בדין ובהלכה למעשה – אשר מעשה רב, מעשה* הסמ"ג בעצמו אשר דרש והוכיח ודיבר "בגליות ישראל" "בספרד ובשאר ארצות" ולפני כאלו שרק ע"י דבריו קבלו מצות תפלין מזוזות וציצית.

בעת שהכרזתי ע"ד מבצע תפלין, לא רציתי להביא דברי הסמ"ג בכלל, וכן לא מש"כ שם "יותר חפץ הקב"ה באדם רשע שיניח תפלין מאדם צדיק. ועיקר תפלין נצטוו להיות זכרון לרשעים וליישרם דרך טובה כו'". – כי אין זה שייך כ"כ לנדוד"ד. כי בזמננו, רובם ככולם של אלו הרחוקים לע"ע מתומ"צ הם בסוג וגדר תינוק שנשבה כו'.

(* מכאן ועד לסוף הקטע נכתב ע"י כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על דף אחר, וסומן מקומו לכאן במספר 1.

אנו שמחים להגיש בזאת לקהל קוראינו שיחיו – חלק רביעי מתוך יומן
מהנעשה ונשמע ב"בית חיינו" 770 בשנת תשמ"ז

בהזדמנות זו אנו פונים לכל מי שיש תחת-ידו יומנים או רשימות משנת תשמ"ז – לשולחם אלינו כדי לזכות בהם את הרבים, וזכות זו תעמוד לו ולכל בני-ביתו

נערך ע"י מערכת "יחי המלך" - ע"פ רשימה פרטית*, 'כלי אחריות'

י'ק פ' פ"ה תשרי: כ"ק אד"ש שוחח עם ראש עיריית לוד מר מקסים לוי ע"ד העזרה למוסדות הבי"ד לוד, ובפרט שלמד במוסדות הבי"ד במרוקו.

לאי מהגוינט אמר כ"ק אד"ש שקיבל מכתבו לפני כשנה וחצי אך לא ענה לו כי אז הי זה דבר פשוט, אבל עתה יענה לו על זה.

ע"ק פ' הראשית, אגף ת"א-תש"ן: לאחר התפילה התקיימה התוועדות קודש בהשתתפות מאות משלוחי כ"ק אד"ש ברחבי ארצות הברית שהגיעו במיוחד לשבת זו.

ההתוועדות נמשכה כ-4 שעות והיתה גדושה בדברי תורה. בסיומה של השיחה הראשונה, בה דיבר הרבי אודות ענין השמחה וההשלמה של עניני חודש תשרי - קם לפתע כ"ק אד"ש מלוא קומתו, בפעם השלישית בחודש תשרי השנה, והחל לנגן את ניגון ההקפות לאביו הרלווי"צ ז"ל, כשהוא מוחא כפיו בחוזקה ומעודד את השירה שפרצה גדרות בשמחה רבה ועצומה.

בסיום ההתוועדות הכריז כ"ק אד"ש שכל אלו שרוצים לומר "לחיים" – יאמרו לחיים "נאוי", מכיון שעומדים לברך ברכה אחרונה. כל הקהל אמרו "לחיים", וכ"ק אד"ש ענה לכאוי"א "לחיים ולברכה", ובאמצע החל לנגן "נייעט נייעט ניקאווא". ההתוועדות נמשכה עד 5:45 לערך.

באחד מימים אלו הצטרף הצלם ר' לוי יצחק פריידין לכ"ק אד"ש במכוניתו בסניעתו מהבית ל-770. באמצע השתעל כ"ק אד"ש מאוד, ואמר לו ר' לוי"צ פריידין שיעשה איזה ענין בשביל השיעול. נענה כ"ק אד"ש: "איך האָב גרעסערע צרות פאַר דעם" [= יש לי צרות גדולות יותר מאלו...], וביקש שלא יספר למזכירות על דבר זה, וכן הראה באצבעו הקי על הנהג ר"י קרינסקי שגם לא יגלה דבר.

* עריכת היומן נעשתה ע"פ מספר יומנים של אנ"ש והתמימים אשר שהו באותה תקופה ב"בית חיינו" – 770, והעלו על הכתב את אשר ראו בעצמם או שמעו מאחרים. מטבע הדברים יתכן שנפלו אי-אלו טעויות ביומנים או אשר חלקם נכתב לעיתים בצורה בלתי ברורה, ואנו מתנצלים ע"כ מראש ו"שגיאות מי יבין".

דיבורים ונקודות קצרות משיחותיו של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א המובאים ביומן תורגמו בדרך-כלל ללה"ק, ולהבנת הדברים יש לעיין בשיחה עצמה.

וכאשר יעסוק בענין זה במס"נ, יעבדו כל הכחות בלי גבול ובמילא יראה בשכלו את כל החסרונות שהיו עד עתה, גם אלו שבמבט שטחי הוא לא הבחין בהם, וגם יראה את אופני התיקון, ומצד המס"נ הוא יעמוד בכל הקשיים והמניעות.

וכאשר יעבדו באופן כזה, מבטיח הרבי בהמשך שיחתו הנ"ל: "העז אין לה כלל מה לדאוג, היא יודעת שיש לה בעה"ב ועליו להמציא לה את צרכי", שהרי כאשר הוא מסור ונתון אל הרבי לגמרי ואין לו שום מציאות משלו, הוא לא יותר מאשר "עז של הרבי" ("דעם רבי'נס א ציג") – צריך אז בעל הבית לספק את צרכי העז, והרי לבעל הבית אין קשיים כלל, יש לו בודאי פרנסה, ועאכו"כ העז שהרי "אסור לטעום עד שיתן לבהמתו"⁶, והרבי יעניק לו לפי כוחותיו הוא – של הרבי, בלי גבול, הן במילוי שליחותו והן בעניניו הפרטיים.

ובאם רוצים לקבל את ההצלחה כפי שהיא מצד כחותיו של הרבי, הדרך היחידה לכך היא – מס"נ: אם פועלים לפי הכחות הפרטיים, לפי היכולת, לפי הרצון וכפי מדת ההבנה, אי אפשר לדרוש מהרבי שיתן לפי כוחותיו הוא, משא"כ במס"נ – הוא "עז" שכל צרכיו מוטלים על הבעה"ב.

ג. הענין בכללות:

כל אחד צריך להתמסר ("זיך איבערגעבן") לעניניו של הרבי, ישיבות וכדו'. ואפילו אם יש אצלו כבר ישיבה, עליו לדעת שיתכן שהישיבה עדיין אינה קיימת והוא אינו מבחין בכך, וכאשר הענין יהי' נוגע לו – אזי יבחין בחסרונות, וגם באופן התיקון כיצד אפשר להתגבר על כל הקשיים. היות וכשהענין נוגע, מוצאים סוגים שונים של סברות שבאופן הרגיל לא שייך לתפוס סברות אלו.

– כשהרבי (מהורש"ב) נ"ע ואחיו (הרז"א) עוד היו ילדים, הם למדו פעם בענין אמה העברית, ונתקשו בענין מסויים. בינתיים נכנס אביהם אדמו"ר המהר"ש והסביר להם את כל הענין, ודרך אגב אמר שכבר שנים רבות לא למד סוגיא זו.

כאשר סיים להסביר את הענין, הוסיף ואמר: איך שייך שאמה העברית, ילדה פשוטה – שהיא בודאי עוד קטנה, שהרי נערה כבר אינה יכולה להיות אמה' – תמציא טענות כאלו של ראשונים, גאונים, אמוראים ותנאים?

ויישב זאת הרבי מהר"ש: כאשר הענין נוגע, יכול כל אחד להמציא במוחו אפילו סברא של תנא!⁸

וכך גם בעניננו: כאשר הענין יהי' נוגע לו ויהי' מסור ונתון לזה, הרי לבד זאת שכתוצאה מכך יראה כל ענין לאמיתתו ויעבוד באופן אחר לגמרי – הוא יתקשר אז עם הרבי, ויהיו לו את הכוחות של הרבי, והרי זו הצלחה באופן אחר לגמרי.

בדיוק כפי שבכניסתו ליחידות להתאונן על איזה ענין, והרבי מברכו, ומכל-שכן כשהרבי נותן לו הבטחה, הרי ברור לו שהענין יקויים, ללא הבט על כל המניעות והיעיכובים שישנם בזה, ואפילו כשמדובר בענין שאין לו מקום בטבע כלל, מכל-מקום הוא בטוח בזה, משום שכל המניעות אינם קיימות מצדו של הרבי!

– אותו דבר צ"ל בטוח, שכאשר הוא עוסק בענין של הרבי, ועושה זאת במסירה ונתינה ובמס"נ, וכנ"ל שאפי' כשיש לו ישיבה יכול להיות שחסר לגמרי ואינו מבחין בזה כו'

(7) פרש"י משפטים כא, יא – מקידושין ד, א. ועוד. ובלקו"ש שבהערה הבאה: שפחה ואמה. . שפחה ועבד כנעני.

(8) ראה גם לקו"ש חכ"ג ע' 454. היום יום – ט' אלול.

(6) ברכות מ, א.

להיות בקבלת עול ובמס"נ, והיינו שעל עצמו אינו חושב כלל, רק על מילוי השליחות, שאזי הוא כמו "עז".

אולם אין הכוונה שיעבוד בקבלת עול בלבד ללא כל חיות, מאחר שכאשר עושה את עבודתו בקבלת עול ואין לו בזה שום חיות, הוא עושה זאת בכיוון ולא בהרחבה, אלא עליו לעשותה עם חיות שאזי יעסוק בה בהרחבה.

וע"ד המדובר לעיל, שמוכרחים טעם ודעת לצורך העבודה ואין זה סותר לתנועה דמס"נ, מכיון שזו לא המס"נ דר' עקיבא אלא מס"נ דאברהם אבינו, שלא חיפש כלל מס"נ אלא כל ענינו הי' מילוי שליחותו, ובמילא הוא משתמש לכך בכל הכחות, גם טעם ודעת כפי הנדרש לצורך העבודה.

עד שסוף סוף יכיר כו' אף שלכאו' אינו בערכו – עליו לבטוח שהענין יצליח, כי מאחר שעוסק בזה מתוך מס"נ ומסירה ונתינה לרבי, מקבל את כחותיו של הרבי, שמצדו אין כל קשיים ומניעות, ובמילא עליו לבטוח בהצלחתו.

וההצלחה שהרבי משפיע לו אינה רק בעניני השליחות, אלא גם בעניני הפרטים, שהרי הוא אינו מציאות בפני עצמו, אלא "עז" ("ער איז א ציג"), ומזונותיו על בעליו.

אמנם, עבודתו צריכה להיות "שלא על מנת לקבל פרס"⁹ כדי להצליח בעניניו הפרטים, שהרי אז¹⁰ הוא מציאות בפני עצמו ואינו מסור ונתון לענין, אלא עבודתו צריכה

9) ראה אבות פ"א מ"ג.

10) אם אינו "שלא ע"מ כו".

המדורים "דבר מלכות" ו"זמן הגאולה" מוקדשים

לעילוי נשמת **אורי אהרן יואל בן יוסף ארי לייב זל** – נלב"ע ביום ב' טבת ה'תשכ"ב ולעילוי נשמת **פאולין רות בת ר' יצחק ע"ה** – נלב"ע ביום ב' דחה"ש, ז' סיון ה'תש"ס ולעילוי נשמת מרת **חשא ב"ר נטע אורי ע"ה** ובעלה ר' **יוסף ארי לייב ב"ר משה באר ע"ה** ולע"נ ר' **מאיר ב"ר צבי ע"ה שנאל**
 יה"ד שתיכף ומיד ממש יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמתית והשלימה ולזכות זוג' – תבלחט"א – מרת **חי' רחל בת שפירנצא שנאל**
 ולזכות כל בני משפחותיהם שיחיו – לברכות עד בלי די

המדור "ניצוצות של משיח" מוקדש

לעילוי נשמת

חי'ה **מושקא ושטעדנא אסתר ע"ה** בנות – יבלחט"א – הרה"ח ר' **אפרים זאב שמואלי** שיחיו נלב"ע ביום כ"א מנחם-אב ה'תשס"ד
 ולע"נ הוריו: ר' **ברוך אשר ב"ר זאב ע"ה שמואלי** – נפטר ביום ש"ק פ' בהעלותך, י"ד סיון ה'תשס"ג ומרת **גי'שא גני' בת ר' אפרים ע"ה** – נפטרה ביום ש"ק פ' ויחי, ט"ז טבת ה'תשס"ד
 ת. נ. צ. ב. ה.

יה"ד שתיכף ומיד ממש יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמתית והשלימה

יש לומר לגוי את האמת

תרגום חפשי ללשון הקודש - בעריכת מערכת "יחי המלך"

א. מיד בתחלת פירושו על התורה אומר רש"י: "אמר ר' יצחק לא הי' צריך להתחיל את התורה אלא מהחודש הזה לכם וכו' ומה טעם פתח בבראשית משום כח מעשיו הגיד לעמו לתת להם נחלת גוים".

בעצם, בענין זה עצמו – שארץ ישראל שייכת לבני ישראל – לא בכך מתבטא החידוש כאן, שהרי בני ישראל וארץ ישראל – חד הם, כמ"ש "וכפר אדמתו עמו", וכפי שמפרש ע"כ רש"י שלא כתוב "וכפר אדמתו ועמו" – עם וא"ו המפסיק או אפי' וא"ו המוסיף – מכיון שעמו ואדמתו הם דבר אחד (וכמדובר בזה בהתוועדות דוא"ו תשרי).

החידוש כאן הוא – שהדבר יגיע גם לידיעתו של הגוי ולא יהיו לו טענות על-כך!

ולצורך כך הי' שינוי בתורה, שהיא אינה פותחת ב"החודש הזה לכם" אלא מ"בראשית ברא אלקים", כדי להראות ש"כל הארץ של הקב"ה היא גו' ברצונו נתנה להם (לאוה"ע), וברצונו נטלה מהם ונתנה לנו".

ולכן אומרים "לתת להם נחלת גוים", דהיינו, לא אומרים שאף פעם ארץ ישראל לא היתה בידי אומות העולם ושגוים מעולם לא היו בה – אלא "נחלת גוים": הם בפירוש כן היו בארץ ישראל, אלא שזה הי' "ברצונו" של הקב"ה, "וברצונו נטלה מהם ונתנה לנו" – לישראל, כלומר, בני ישראל לא גזלו אותה בכח ח"ו, כי אם כן, הרי שבמקרה כזה אדרבה – מכיון ש"אתם המעט מכל העמים", הם יכולים לקחת את זה בכח מידי ישראל, אלא הענין הוא ש"ברצונו נטלה מהם ונתנה לנו".

ומקדימים ואומרים "כח מעשיו) **הגיד לעמו**": למי מספרים זאת – ליהודים, לא לגוים, אבל רוצים שגם יספרו זאת לגוי; לא די בזה ששני יהודים יתלחשו על כך בבית-המדרש, אלא צריכים לצאת ולומר זאת בגלוי, עד שגם בן חמש למקרא יבין את-זה, ולא להתבייש; ואזי, כאשר יאמרו להם זאת, ברור הדבר שיקבלו את הדברים, מכיון שלגוי אין בחירה; לגבי יהודי זקוקים לעבודה' מיוחדת, משא"כ גוי אין לו בחירה ולכן הוא מקבל זאת, והיות שהתורה כך אומרת, בודאי שהדבר יועיל והגוי יקבל את הדברים.

והגם שאסור ללמוד עם גוי תורה שבעל-פה, אעפ"כ, הרי את שבע המצוות שנטצו בני נח, אדרבה – **חובה** ללמד אותם. וכמבואר ברמב"ם שבזמן ש"יד ישראל תקיפה" – צריכים לכפות את הגוי שיקיים שבע מצוות בני-נח. אמנם כעת, כש"אין יד ישראל תקיפה" – צריכים עכ"פ לדאוג לזה כל האפשרי.

ב. והנה, אחד משבע מצוות בני-נח הוא – גזילה. אשר על-כן, יש להסביר לגוי שכאשר ארץ ישראל נמצאת בידו – זוהי גזילה!

יתירה מזו: גוי העובר על אחת משבע מצוות בני-נח – "חייב מיתה", במילא, אדרבה: כשהוא נשמר מגזילה – רק אז הוא נשאר חי ולא מחוייב מיתה.

רעיון לדיון בכינוס תורה

[.] ויש לחקור האם יברכו שהחיינו על ביאת משיח צדקנו – דלכאו', אם מברכים שהחיינו על כל שמחה, בודאי יש לברך שהחיינו על השמחה הכי גדולה דביאת משיח צדקנו. ובודאי ידונו בכהנ"ל בעת הכינוס-תורה, ועוד ועיקר – שהדיון בכהנ"ל בקשר לביאת משיח צדקנו יהי' באופן שחדורים באמונה ובטחון שמש"ח צדקנו בא תיכף ומיד ממש, ללא שהות זמן כלל, גם לא שהות זמן לחגור אבנטו [ועאכו"כ שהות זמן שאילת אבנט מחבירו] כדי להיות מוכן לקבל פני משיח צדקנו!

(משיחת ש"פ בראשית ה'תנש"א - א - בלתי מוגה)

איך צריך להיות המעבר מ"זמן שמחתנו" ל"ויעקב הלך לדרכו"

כאשר מגיעים מ"זמן שמחתנו" ועוברים ל"ויעקב הלך לדרכו", אפשר לחשוב שמתחיל עכשיו זמן עצוב... אך הרמב"ם אומר, שאחרי כל זה מתחילה עבודה גדולה בשמחה, כאשר נמצאים בחוץ, שהרי כל דבר שיהודי עושה קשור לעבודת ה' – כך זיכה הקב"ה את ישראל, כמ"ש "רצה הקב"ה לזכות את ישראל לפיכך הרבה להם תורה ומצות", לכן בכל מצוה שיהודי עושה צריכה להיות שמחה, שזוהי עבודה גדולה, כפי שלומדים זאת מדוד המלך.

וע"י שיהודי מתנהג כך, הוא מתקרב לדוד מלכא משיחא, שהרי ממנו למדים שצריך להיות "מפזז ומכרכר בכל עוז", אפילו אצל אחד כזה שע"פ תורה הוא איש נכבד ביותר; ודוקא שמחה זו מביאה את ביאת מלכא משיחא.

(תרגום חפשי משיחת ש"פ בראשית (התועדות ב') ה'תשל"א - א - בלתי מוגה)

לא די לצעוק, יש להוסיף בכל הפעולות

והנה, לאחר כל ההשתדלות והיגיעה בענינים אלו – ע"י פעולותיהם של השלוחים בכל מקום ומקום – הי' צריך משיח צדקנו לבוא **ריבוי חדשים ושנים לפנ"ז**, ואעפ"כ, הרי עדיין לא בא! ולכן, בד בבד עם צעקתם של ישראל – בכל ה"שטורעם" – "עוד מתי", "אל דמי לך אל תחרש ואל תשקוט א-ל", הנה ביחד עם זה יש להוסיף בכל הפעולות דהפצת המעיינות חוצה, פעולות שעל ידם ממהרים ומזרזים את ביאת המשיח, שיבוא ויתגלה בתור **"מלך המשיח"**, שענינו – תוקף המלכות, "אמר מלכא עקר טורא".

(משיחת שבת בראשית - ב' - המשך לשמח"ת ה'תשמ"ה - בלתי מוגה)

אומות העולם התאספו לטעון "לסטים אתם כו" לא רק על עזה או שומרון

בתקופתנו זו מתרחשים ברחבי העולם נסים ונפלאות (עד ל"נפלאות גדולות"¹, ולא רק באופן ד"לעושה נפלאות גדולות לבדו", ש"אין בעל הנס מכיר בניסו"², אלא גם) באופן גלוי לעין כל – מעין ודוגמת והכנה לנסים ונפלאות דגאולה העתידה לבוא תיכף ומיד, עלי' נאמר³ "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות".

ולדוגמא:

במדינות גדולות וחזקות הולכים ומשתנים סדרי השלטון והמשטר לטוב, טוב צדק ויושר⁴ – מעין ודוגמת והכנה **לתיקון ושלמות העולם** בימות המשיח⁵, כולל בנוגע לבניי – נתינת חופש בכל הקשור לעניני יהדות, תורה ומצוותי', עד ליציאתם של מאות אלפי יהודים לחירות – מעין ודוגמת והכנה **לקיבוץ גלויות** (בבחינת "טועמי חיים זכו"⁶) בימות המשיח;

המאורעות במפרץ הפרסי – **מסימני הגאולה**, כמארז"ל בנוגע ל"מלכיות מתגרות כו"⁷, ובפרטיות יותר – "מלך פרס (דקאי בפשטות על השטח שכולל עירק) מתגרה במלך ערבי כו' וכל אומות העולם מתרעשין ומתבהלין כו', ואומר (הקב"ה) להם (לישראל) . . אל תיראו הגיע זמן גאולתכם"⁸, וממשיך ומסיים⁸ "בשעה שמלך המשיח בא עומד על גג בית המקדש והוא משמיע להם לישראל ואומר ענוים הגיע זמן גאולתכם".

ולאידך – בימים אלה התאספו אומות העולם (שבעים אומות) באופן ד"רגשו גוים ולאומים יהגו"⁹, לטעון לישראל "לסטים אתם כו" [ראה השלמה בשוה"ג], לא רק בנוגע לעזה או שומרון, אלא גם (ולכל לראש) בנוגע ליהודה כולל **ירושלים** [ראה השלמה בשוה"ג בעמוד הבא],

1) תהלים קלו, ד.	העולם כו'.
2) נדה לא, א.	6) ראה לקו"ש ח"כ ע' 173. וש"נ.
3) מיכה ז, טו.	7) ב"ד פמ"ב, ד. מדרש לקח טוב לך לך יד, א.
4) ראה גם ס' השיחות ה'תש"נ ח"א ע' 152 ואילך.	8) יל"ש ישעי' רמז תצט.
5) ראה רמב"ם הל' מלכים ספ"א: ויתקן את	9) תהלים ב, א.

השלמה לענין דנסים ונפלאות, ולאידך, רגשו גוים גו" (בלתי מוגה):

ולחעיר, שענינים אלה (בי' הקצוות) ידועים ומפורסמים לכל עיני שכותבים על זה בעיתונים וכו',

ואעפ"כ, כשקוראים בעיתונים שתיכף ומיד בא משיח... - אומרים שזוהי נבואה... גוזמה... "אין איינרעדעניש"... וכיו"ב בשאר פירושים ופשטים; משא"כ כשקוראים בעיתונים ש"רגשו גוים" - הייז מתקבל ברצינות ובחומרה.

עיר הבירה של ארץ ישראל, "קרית חנה דוד"¹⁰ – בה בשעה שהכל יודעים את התשובה לטענה זו המפורשת בהתחלת פירוש רש"י על התורה: "כל הארץ של הקב"ה היא, הוא בראה ונתנה לאשר ישר בעיניו . . נתנה לנו".

[ולמרבה הפלא – היו בכלל זה גם מדינות שדרכם להשתדל ולעשות כל התלוי בהם למען הצדק והיושר בעולם, כפי שראו גם בהנהגתם בקשר למאורעות במפרץ הפרסי באופן המתחייב ע"פ צדק ויושר (למנוע מצב של גזילה איש מרעהו, מדינה ממדינה כו'), כי גם בענין זה התנהגו באופן בלתי-רצוי ביחס לבני"].

הענין ד"רגשו גוים" גופא הוא מסימני הגאולה

ויש לומר ההסברה בזה (שמאורע בלתי-רצוי זה אירע דוקא בתקופה שבה רואים נסים גלויים) – ע"ד האמור לעיל שהסדר בעולם הוא באופן של העלם וחושך, ורק אח"כ נעשה גילוי האור, ומזה מובן שאין להתפעל מזה ש"רגשו גוים ולאומים יהגו", כיון שאין זה אלא "ריק" (כסיום הכתוב), "כל ריגושן . . לריק"¹¹, כיון ש"יושב בשמים ישחק ה' ילעג למו"¹², ולכן עומדים בני" בכל התוקף בכל הקשור לשלימותה של ארץ ישראל (ועאכו"כ בנוגע לירושלים), בידעם ש"כל הארץ של הקב"ה היא, הוא בראה . . ונתנה לנו".

וי"ל יתירה מזה – שהענין ד"רגשו גוים ולאומים יהגו" גופא הוא **מסימני הגאולה**, כמ"ש רש"י ש"רבותינו דרשו¹¹ את הענין על **מלך המשיח**".

ויה"ר והוא העיקר – שלאחרי כל **סימני הגאולה** תבוא כבר ותיכף הגאולה האמיתית והשלימה **בפועל ממש**, "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", שאז יהי' שלימות הענין ד"עולם חדש", "נייחא לעליונים ונייחא לתחתונים"¹³, ובאופן ש"לא ירעו ולא ישחיתו **בכל הר קדשים**"¹⁴ כי מלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים"¹⁵.

(משיחות שבת בראשית אסרו-חג דשמע"צ ושחמ"ת ה'תנש"א – מוגה*)

(10) ישע"י כט, א.

(11) מדרש תהלים ויל"ש עה"פ.

(12) שם, ד.

(13) ב"ר פ"ל, ה.

(14) בדוגמת המעמד ומצב שהי' בתיבת נח (ראה המשך וככה תרל"ז פצ"ה. ובכ"מ).

(15) ישע"י יא, ט.

השלמה לענין עזה שומרון ויהודה (כולל ירושלים) (בלתי מוגה):

ולפלא – שמחברים שלשתם ביחד, בתיבה אחת (יש"ע), ובאופן שהתחלתה באות יו"ד (יהודה, ירושלים), שבזה מודגשת השייכות לישראל, כיון שיו"ד קאי על יהודי (י"א איד"י),

- כמרומו גם בחציור דאות אל"ף, יו"ד למעלה ויו"ד מלמטה ווא"ו המחבר: יו"ד מלמעלה קאי על הקב"ה,

ויו"ד מלמטה קאי על יהודי, ועיי' החיבור שביניהם (וא"ו) נעשה אל"ף, אלופו של עולם (ההמשכה והגילוי דהקב"ה בעולם) -

ועאכו"כ "יהודה" - שיש בו כל השם של יהודי, ועד"ז ירושלים, עייש יראה ועייש שלם (שלימות היראה), שענין זה שייך ל**ישראל** דוקא.

(* מלבד כמה הוספות מההשלמות לשיחה זו שהובאו בשולי הגליון והם מ"הנחה - בלתי מוגה", וסומנו בכתב קטן ושינה.

גם איש פשוט יכול לעורר אתעדל"ת בנשיא הדור

הנחה: "ועד הנחות התמימים". תרגום: מערכת "יחי המלך"

א. הרי רוצים לקשר כל ענין עם הגאולה [. . .], ובכך מציינו סיפור שאירע עם הצמח צדק ואדמו"ר המהר"ש בנוגע לענין הגאולה:

אדמו"ר המהר"ש¹ נכנס פעם לאביו, הצמח צדק, ושאלו: היכן קיום ה"קץ" שנאמר על השנה ההיא (תר"ח²)? השיב לו הצמח צדק שהדפיסו (באותה שנה) את הלוקוטי-תורה (שזהו גילוי משיח). ועל-כך אמר כ"ק אדמו"ר מהר"ש: אבל רוצים את משיח **כפשוטו**^{2*}!

רואים מכאן, איך שהצמח צדק אשר הי' הנשיא [בדורו] דיבר לפי דרגתו הוא (ולכן אמר שנדפס הלוקו"ת), וביחד עם זה רצה שתהי' דוקא אתערותא דלתתא מצד וע"פ דרגת המטה (שרוצים את משיח כפשוטו), ושדוקא זה יפעל את הענין.

ב. מדוע מספרים לנו מעשה זה?

בכדי ללמד כאו"א, שבכדי לעורר אתערותא דלתתא הנ"ל אצל הנשיא בפועל (הצ"צ), אין זקוקים בשביל זה לנשיא בכח דוקא (הרבי מהר"ש), אלא כאו"א, אפילו איש פשוט ביותר, יכול וצריך לעורר אתערותא דלתתא שתפעול ענין למעלה.

ג. נשאלת השאלה הידועה: היכן זה מובא בנגלה?

והמענה הוא בפשטות – בענין התפלה: ישנה מצות עשה בתורה³ שכאשר ליהודי ישנם צרכים בבני חיי ומזוני וכיו"ב, עליו להתפלל ולבקש זאת מהקב"ה בדיבור.

ולכאורה, למעלה הרי הכל גלוי וידוע, עאכו"כ צרכיו של כל יהודי, ועאכו"כ צרכיו של איש פשוט שיש לו אמונה פשוטה ושלימה בהקב"ה ופשיטותו קשורה עם פשיטות העצמות⁴ – ומדוע א"כ צריכים שהוא יאמר זאת בתפלתו **בדיבור** דוקא!?

והביאור בזה: הקב"ה חפץ באתעדל"ת שתבוא מצד המטה, ודוקא בדיבור. ואע"פ שעיקר התפלה היא בלב⁵, אעפ"כ זה צריך לבוא גם בדיבור, ודוקא זה מעורר את ההמשכה מלמעלה.

וזהו כל ענין התפלה, שכל מה שיהודי צריך, כולל הענינים הכי עיקריים, שאלו הם עיקר הבקשות שבתפלת העמידה, עליו להמשיכם מלמעלה ע"י הדיבור שלו.

(תרגום חפשי משיחת ש"פ בראשית ה'תשמ"ו – בלתי מוגה)

(1) לקו"ש ח"ו ע' 80 הע' 70. חיי"ח ס"ע 490 ואילך.

(2) ראה גם סה"ש תורת שלום ע' 237. אג"ק אדמו"ר

(3) רמב"ם הל' תפלה פ"א ה"א-ב. ועוד.

(4) לקו"ד ח"ג תצא, ב. ח"ד תקעח, ב. ועוד.

(5) ראה תענית ב, סע"ב.

